

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IX kadencja

Marszałek Senatu
BPS.DPS.030.17.2020

Druk nr 879

Warszawa, 13 stycznia 2021 r.

Szanowna Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

mam zaszczyt przekazać Pani Marszałek podjęte przez Senat - zgodnie z art. 121 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - na 20. posiedzeniu w dniu 13 stycznia 2021 r. uchwały:

- **w sprawie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw,**
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Służbie Więziennej, ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi oraz ustawy o szczególnych

- rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw,
 - w sprawie ustawy o zmianie zakresu obowiązywania Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 r.

Przyjęcie poprawek Senatu może spowodować konieczność zmiany oznaczeń jednostek systematyzacyjnych, redakcyjnych lub ich fragmentów, w celu zachowania ciągłości numeracji albo ciągłości alfabetycznej, oraz w konsekwencji konieczność odpowiedniej korekty odesłań.

Z poważaniem

(-) Tomasz Grodzki

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 13 stycznia 2021 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 grudnia 2020 r. ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 3 przed lit. a dodaje się lit. ... w brzmieniu:
„...) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 zgromadzenia okręgowej izby radców prawnych, zebrania rejonowe, o których mowa w art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75), Krajowy Zjazd Radców Prawnych oraz wybory odbywające się w ich trakcie mogą odbywać się w sposób, który nie wymaga jednoczesnej obecności uprawnionych do głosowania, przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej.”;”;
- 2) w art. 1 w pkt 4, w art. 14hc w ust. 1 wyrazy „okręgowa izba radców prawnych” zastępuje się wyrazami „rada okręgowej izby radców prawnych”;
- 3) w art. 1 w pkt 5:
 - a) w lit. a, w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „z analogicznego miesiąca roku poprzedniego” zastępuje się wyrazami „z analogicznego miesiąca roku 2019”;
 - b) w lit. c, w ust. 4 w pkt 3 wyrazy „w analogicznym miesiącu roku poprzedniego”

zastępuje się wyrazami „w analogicznym miesiącu roku 2019”;

- 4) w art. 1 skreśla się pkt 11;
- 5) w art. 1 w pkt 17, w art. 15zzzzga w ust. 1 wyrazy „o której mowa w pkt 6.1.7 załącznika nr 3 do rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 2 września 2013 r. w sprawie licencjonowania personelu lotniczego (Dz. U. z 2018 r. poz. 839 i 1886)” zastępuje się wyrazami „o której mowa w art. 94 ust. 6 pkt 5 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze”;
- 6) w art. 1 w pkt 22 lit. a i b otrzymują brzmienie:
 - „a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu przeciwdziałania skutkom COVID-19 minister właściwy do spraw transportu przekazuje operatorom publicznego transportu zbiorowego w przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym lub komunikacji miejskiej, o których mowa w ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1944), środki finansowe za miesiące obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz kolejne 3 miesiące po upływie miesiąca, w którym odwołano stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii, na poziomie kwoty dotacji przedmiotowej z tytułu honorowania ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego rozliczonej przez ministra właściwego do spraw transportu za te same miesięczne okresy w roku 2019, pomniejszonej o przekazane operatorom środki dotacji przedmiotowej, przekazanej na finansowanie utraconych przychodów w związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów za te miesiące.”,
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Operator publicznego transportu zbiorowego w transporcie kolejowym w przewozach innych niż przewozy międzywojewódzkie

i międzynarodowe lub komunikacji miejskiej występuje z wnioskiem o przekazanie środków finansowych do właściwego organizatora przewozów pasażerskich, z którym ma podpisaną umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego.””;

7) w art. 1 w pkt 23 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu przeciwdziałania skutkom COVID-19 minister właściwy do spraw transportu może przekazać operatorom publicznego transportu zbiorowego w przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym lub komunikacji miejskiej, o których mowa w ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, środki finansowe w celu sfinansowania rekompensaty, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, w części określonej w art. 50 ust. 1 pkt 2 lit. c tej ustawy, za miesiące obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz kolejne 3 miesiące po upływie miesiąca, w którym odwołano stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii.””;

8) w art. 1 w pkt 25, art. 15zzzzl⁵ otrzymuje brzmienie:

„Art. 15zzzzl⁵. 1. W celu przeciwdziałania skutkom COVID-19 przewoźnicy wykonujący przewozy autobusowe oraz operatorzy przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, z wyłączeniem komunikacji miejskiej, otrzymują wsparcie finansowe za miesiące obowiązywania ograniczeń w przemieszczaniu się środkami publicznego transportu zbiorowego w zakresie liczby zajętych miejsc siedzących albo miejsc siedzących i stojących w stosunku do dokumentacji technicznej lub techniczno-ruchowej pojazdu, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

2. Wysokość wsparcia, o którym mowa w ust. 1, ustala się dla każdego z beneficjentów przez porównanie poniesionych kosztów i osiągniętych przychodów w przeliczeniu na pracę eksploatacyjną zrealizowaną za każdy miesiąc roku 2019 w stosunku do poniesionych kosztów i osiągniętych

przychodów w przeliczeniu na pracę eksploatacyjną zrealizowaną za ten sam miesiąc roku 2021.

3. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, jest należne beneficjentowi, w przypadku gdy:

- 1) z porównania, o którym mowa w ust. 2, wynikać będzie pogorszenie wyniku finansowego w odniesieniu do wozokilomerta przewozu za objęty wsparciem miesiąc roku 2021 oraz
- 2) w miesiącu objętym wsparciem utrzymana została praca eksploatacyjna wyrażona w wozokilometrach na poziomie tego samego miesiąca roku 2019, a w przypadku obniżenia pracy eksploatacyjnej kwota wsparcia ulega proporcjonalnemu zmniejszeniu.

4. Wysokość wsparcia, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć:

- 1) dla przewoźników, o których mowa w ust. 1, kwoty dopłaty do krajowych autobusowych przewozów pasażerskich, o której mowa w art. 8a ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 295), rozliczonej za te same miesiące roku 2019, pomniejszonej o przekazane tym przewoźnikom dopłaty na finansowanie utraconych przychodów w związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów za te miesiące;
- 2) dla operatorów, o których mowa w ust. 1, rekompensaty, o której mowa w art. 54 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, rozliczonej za te same miesiące roku 2019, pomniejszonej o przekazaną tym operatorom rekompensatę na finansowanie utraconych przychodów w związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów za te miesiące.

5. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, jest przekazywane z budżetu państwa ze środków zaplanowanych w budżecie właściwego wojewody przeznaczonych na krajowe pasażerskie przewozy autobusowe.

6. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, otrzymane przez operatora przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej jest uwzględniane przy obliczaniu należnej operatorowi rekompensaty, o której mowa w art. 50 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r.

o publicznym transporcie zbiorowym.

7. Wysokość wsparcia, o którym mowa w ust. 1, ulega pomniejszeniu o kwotę wsparcia uzyskanego z innych źródeł na utrzymanie prowadzonej działalności gospodarczej związanej ze świadczeniem usług przewozu osób, z wyjątkiem rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, o której mowa w art. 50 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym.

8. Środki finansowe są przekazywane przez właściwego miejscowo marszałka województwa na podstawie wniosków składanych przez przewoźnika, o którym mowa w ust. 1, lub organizatora publicznego transportu zbiorowego na podstawie wniosku złożonego przez operatora, o którym mowa w ust. 1, zawierających kalkulację wnioskowanych kwot wsparcia w ujęciu miesięcznym wraz z oświadczeniem o prawidłowości danych w nich ujętych.

9. W celu weryfikacji danych ujętych we wniosku, o którym mowa w ust. 8, właściwy miejscowo marszałek województwa może:

- 1) żądać od przewoźnika oraz organizatora, o których mowa w ust. 1, dokumentów potwierdzających informacje zawarte we wniosku;
- 2) przeprowadzać kontrole i zlecać – na koszt beneficjentów – ich przeprowadzenie.

10. W przypadku gdy łączna kwota wsparcia, o którym mowa w ust. 1, dla pojedynczego beneficjenta za wszystkie miesiące 2021 r. przekracza kwotę 500 000 zł, przeprowadzenie kontroli ma charakter obligatoryjny.

11. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, stanowi pomoc publiczną podlegającą notyfikacji Komisji Europejskiej i może być udzielone zgodnie z postanowieniami zawartymi w decyzji Komisji Europejskiej, wydanej w wyniku notyfikacji.”;

9) w art. 1 dodaje się pkt 29a i 29b w brzmieniu:

„29a) w art. 31zp:

a) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) do dnia 15 marca 2021 r. – w przypadku składek, o których mowa

w art. 31zo ust. 8, należnych za okres od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 września 2020 r., jeżeli płatnik składek prowadzi, na dzień złożenia wniosku, działalność oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD 2007), jako rodzaj przeważającej działalności, kodem 59.11.Z, 59.12.Z, 59.13.Z, 59.14.Z, 71.11.Z, 90.03.Z, 90.04.Z albo jeżeli płatnik świadczy usługi na rzecz muzeów w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach, oznaczone kodem 85.51.Z, 85.52.Z, 85.59, 85.60.Z, bądź prowadzi muzeum w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach nie będące instytucją kultury, o zakończonym procesie organizacji muzeum i wpisanym do wykazu muzeów, o którym mowa w art. 5b ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach;”;

b) w ust. 2 po pkt 2d dodaje się pkt 2e w brzmieniu:

„2e) oświadczenie płatnika składek, o którym mowa w art. 31zo ust. 8, potwierdzające, że usługi oznaczone kodami 85.51.Z, 85.52.Z, 85.59, 85.60.Z są świadczone na rzecz muzeum w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach; oświadczenie to zastępuje oświadczenie, o którym mowa w pkt 2b;”;

c) w ust. 3 wyrazy „2–2d” zastępuje się wyrazami „2–2e”;

29b) w art. 31zy w ust. 3 w pkt 3 po wyrazach „pkt 2–2c” dodaje się wyrazy „oraz pkt 2e”;”;

10) w art. 1 w pkt 32 w lit. b, w ust. 3a wyrazy „z dniem 31 grudnia 2021 r.” zastępuje się wyrazami „z dniem 30 czerwca 2021 r.”;

11) w art. 2, w art. 41a w ust. 5 wyrazy „art. 31b ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. l”;

12) w art. 3, w art. 9a w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach „czynności służbowych” dodaje się wyraz „przysługuje”;

- 13) w art. 3 po wyrazach „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1777)” dodaje się wyrazy „wprowadza się następujące zmiany:”, pozostałą treść oznacza się jako pkt 2 oraz dodaje się pkt 1 w brzmieniu:
- „1) w art. 9 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) zwolnienie od pracy oraz zwolnienie od wykonywania czynności służbowych w dniu, w którym oddaje krew, i na czas okresowego badania lekarskiego dawców krwi na zasadach określonych w odrębnych przepisach;”;
- 14) w art. 3 po wyrazach „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1777)” dodaje się wyrazy „wprowadza się następujące zmiany:”, pozostałą treść oznacza się jako pkt 1 oraz dodaje się pkt 2 i 3 w brzmieniu:
- „2) w art. 25b dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. W przypadku, gdy pomimo dwukrotnego przesunięcia terminu kontroli, okoliczności, o których mowa w ust. 1, nie ustaną, kontrolę, w celu zapewnienia prawidłowego nadzoru, przeprowadza się w sposób zdalny, za pośrednictwem operatora pocztowego albo za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344).”;
- 3) w art. 29 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. W przypadkach niecierpiących zwłoki, w szczególności związanych z zagrożeniem zdrowia lub życia pacjenta, któremu przetoczono krew lub jej składniki, dyrektor Instytutu może zlecić przeprowadzenie kontroli lub poszczególnych czynności w sposób zdalny, za pośrednictwem operatora pocztowego albo za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.”;
- 15) dodaje się art. 8a w brzmieniu:
- „Art. 8a. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie

Medycznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 882, 2112 i 2401) w art. 26b w ust. 2 wyrazy „dyspozytorów medycznych i psychologów, o których mowa odpowiednio w art. 26 i art. 26a ust. 1” zastępuje się wyrazami „dyspozytorów medycznych, o których mowa w art. 26”.”;

16) dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. W ustawie z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 1505) w art. 4 w ust. 2 w pkt 1 po wyrazie „bankowych” dodaje się wyrazy „oraz stałą dopłatę do oprocentowania kredytów w związku z niwelowaniem niekorzystnych skutków COVID-19”.”;

17) w art. 11:

a) w pkt 1, w art. 21d w ust. 3 wyrazy „60 dni” zastępuje się wyrazami „90 dni”,

b) dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) w art. 47 uchyla się ust. 10b;”;

18) w art. 12 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 2 w pkt 6 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) Karty Szczepień, o których mowa w art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1845, 2112, 2401 i ...);”;

19) w art. 12 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) w art. 24:

a) w ust. 5 wyraz „Narodowego” zastępuje się wyrazem „Rządowego”,

b) w ust. 6 w pkt 2 wyraz „Narodowe” zastępuje się wyrazem „Rządowe”;

20) dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych

(Dz. U. z 2020 r. poz. 357, 945, 1493, 1875 i 2401) w art. 38c w ust. 7 w zdaniu drugim skreśla się wyrazy „, a kończy z dniem wydania wyrobu medycznego”;

21) dodaje się art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 15zt ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15zt ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”;

22) w art. 40:

a) dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) art. 11 pkt 1 i art. 12 pkt 1 i 2, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 27 grudnia 2020 r.”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 1 pkt 22–24 i pkt 25 w zakresie art. 15zzzzl⁵ oraz art. 8a, art. 12a, art. 19, art. 26 i art. 29, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r.”;

23) w art. 40 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) art. 1 pkt 27, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r.”;

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 grudnia 2020 r., ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, postanowił wprowadzić do jej tekstu 23 poprawki.

W art. 14ha ust. 1a ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (art. 1 pkt 3 noweli), określono zasady działania niektórych organów samorządu adwokackiego w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii. Regulacja ta różni się od wcześniej przyjętej, a dotyczącej samorządu radców prawnych. Mimo że organy obydwu samorządów mają bardzo zbliżony ustrój prawny, zasady ich funkcjonowania w czasie pandemii uregulowano odmiennie. Radcowie prawni mogą odbywać zdalne posiedzenia tylko zebrań rejonowych, tzn. zebrań wyłaniających delegatów na zgromadzenia okręgowej izby radców prawnych, której liczba członków przekracza 300 osób, natomiast samo zgromadzenie okręgowej izby radców prawnych oraz Krajowy Zjazd Radców Prawnych powinny odbyć się w normalnym trybie. Zgromadzenia izby adwokackiej oraz Krajowy Zjazd Adwokatury mogą odbywać się w całości zdalnie. Inaczej uregulowano także sposób prowadzenia zdalnych obrad organów każdego z samorządów. Poprawka nr 1 zmierza do wprowadzenia analogicznych zasad funkcjonowania organów samorządu adwokackiego oraz samorządu radców prawnych w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Poprawka nr 2 wskazuje, w ślad za regulacją przyjętą w ustawie o radcach prawnych, że aplikanta radcowskiego może skreślać z listy aplikantów rada okręgowej izby radców prawnych, a nie okręgowa izba radców prawnych.

Poprawka nr 3 zmierza do tego, aby pracodawca będący zakładem aktywności zawodowej mógł ubiegać się o rekompensatę poniesionych za dany miesiąc kosztów płacy, porównując spadek przychodu z działalności wytwórczej lub usługowej w miesiącu objętym wnioskiem o rekompensatę względem przychodu z takiej działalności z analogicznego miesiąca roku 2019, a nie roku poprzedniego, w którym obowiązywały daleko idące obostrzenia epidemiczne.

Poprawka nr 4 skreśla przepisy określające wyjątki od zasady, że w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, nie wykonuje się tytułów wykonawczych nakazujących opróżnienie lokalu mieszkalnego. Zdaniem Senatorów, zakaz prowadzenia eksmisji powinien być w wyżej wskazanym okresie zasadą, od której wyjątek może stanowić wyłącznie opróżnienie lokalu mieszkalnego w związku ze stosowaniem przemocy w rodzinie.

Poprawka nr 5 zastępuje odesłanie do aktu wykonawczego odesłaniem bezpośrednio do ustawy. Zgodnie z § 4 ust. 3 Zasad techniki prawodawczej, w ustawie nie odsyła się do przepisów innych aktów normatywnych. W opinii Senatu, dyrektywę tę należy mieć na względzie zwłaszcza wówczas, gdy odesłanie do aktu wykonawczego można zastąpić odesłaniem do samej ustawy.

Przyjmując poprawki nr 6 i 7, Senatorowie postanowili objąć pomocą finansową za okres stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, również operatorów publicznego transportu zbiorowego w przewozach pasażerskich w komunikacji miejskiej. Nie ma powodów, aby podmioty należące do tej kategorii były pozbawione wsparcia, które otrzymują operatorzy prowadzący przewozy pasażerskie w transporcie kolejowym. Straty związane z obostrzeniami dotyczącymi zasad przewozu pasażerów dotyczą w równej mierze komunikację miejską.

Poprawką nr 8 Senat postanowił dostosować art. 15zzzzl⁵ ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, do obowiązujących w Unii Europejskiej wymogów w zakresie udzielenia pomocy publicznej. Poprawka przełoży się na przyspieszenie procesu notyfikacji Komisji Europejskiej pomocy przekazywanej podmiotom wykonującym przewozy autobusowe.

Uchwalając poprawkę nr 9, Senatorowie określili termin składania wniosków o zwolnienie z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, przez podmioty prowadzące określoną działalność w zakresie kultury albo na rzecz muzeów, a także prowadzące muzea nie będące instytucją kultury, o zakończonym procesie organizacji muzeum i wpisane do wykazu muzeów.

Poprawka nr 10 polega na skróceniu okresu obowiązywania ograniczeń dotyczących stosowania przez kredytodawców maksymalnych wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu. Senat przyjął tę poprawkę, biorąc pod uwagę opinie instytucji kredytowych, które wskazywały na szereg negatywnych skutków regulacji uchwalonej przez Sejm. Chodzi w szczególności o ryzyko załamania się rynku pożyczek, a co za tym idzie wypchnięcie części pożyczkobiorców do szarej strefy.

Poprawka nr 11 koryguje nieprecyzyjne odesłanie. W art. 41a ust. 5 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry (art. 2 noweli), wskazuje się na Rejestr Asystentów Medycznych, o którym mowa w art. 31b ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, podczas gdy o Rejestrze stanowi art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. 1 tej ustawy.

Poprawka nr 12 ma charakter doprecyzowujący.

Poprawka nr 13 zmierza do zapewnienia ustawie wewnętrznej spójności. Zgodnie z art. 9a ust. 1 pkt 1 ustawy o publicznej służbie krwi (art. 3 noweli), w przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii honorowemu dawcy krwi, który oddał krew lub jej składniki, w tym osocze po chorobie COVID-19 przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 9, z tym że wymiar zwolnienia od pracy oraz zwolnienia od wykonywania czynności służbowych przysługuje w dniu, w którym oddał krew lub jej składniki, oraz w dniu następnym. W art. 9 jest jednak mowa tylko o zwolnieniu od pracy. Senatorowie uznali, że jeżeli założeniem przyjętym w art. 9a ust. 1 pkt 1 było zwolnienie od wykonywania czynności służbowych osób pozostających w stosunku służby, należy zmienić w tym kierunku także art. 9.

Uchwalając poprawkę nr 14, Senat wprowadził możliwość prowadzenia kontroli, o której mowa w ustawie o publicznej służbie krwi, w sposób zdalny. Zapewni to w okresie zagrożenia epidemicznego oraz stanu epidemii bezpieczeństwo zarówno kontrolerom, jak i osobom kontrolowanym.

Poprawką nr 15 Senatorowie przywrócili właściwe brzmienie przepisu art. 26b ust. 2 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, nadane art. 5 pkt 7 ustawy z dnia 27 listopada 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia w okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii kadr medycznych, które weszło w życie z dniem 30 grudnia 2020 r., a następnie zostało zastąpione (z dniem 1 stycznia 2021 r.) przez art. 1 pkt 27 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym oraz niektórych innych ustaw.

Poprawka nr 16 zmierza do tego, aby Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa mogła realizować swoje zadania także poprzez stałą dopłatę do oprocentowania kredytów w związku z niwelowaniem niekorzystnych skutków COVID-19. Zmiana taka umożliwi bankom spółdzielczym zaangażowanym w finansowanie obszarów wiejskich, stosowanie bardziej efektywnych mechanizmów pomocy krajowej, w tym zmianę kredytów preferencyjnych udzielanych w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

Poprawką nr 17 Senat przedłużył ważność skierowania na szczepienia ochronne przeciwko COVID-19, z 60 do 90 dni.

Przepis art. 47 ust. 10b ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, którego dotyczy druga część tej poprawki, został dodany na mocy ustawy z dnia 28 października 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z przeciwdziałaniem sytuacjom kryzysowym związanym z wystąpieniem COVID-19. W myśl nowego ust. 10b, w przypadku skierowania do pracy na podstawie decyzji (chodzi decyzje wojewodów), koszty wynagrodzenia zasadniczego, o którym mowa w ust. 10 (200% przeciętnego wynagrodzenia zasadniczego dla osób skierowanych do pracy), są wypłacane ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19. Dotychczas, zgodnie z art. 47 ust. 12, wszystkie koszty wynagrodzeń, finansowane były z budżetu państwa z części, której dysponentami są wojewodowie, którzy występowali o środki na ten cel do rezerw celowych budżetu państwa. Mając na uwadze, że w chwili obecnej równolegle obowiązują obydwa przepisy, zachodziła wątpliwość co do faktycznego źródła finansowania skierowania do pracy na podstawie decyzji, zwłaszcza że przepis w ust. 10b odnosi się wyłącznie do jednej części składowej wynagrodzenia, a mianowicie tylko do wynagrodzenia zasadniczego, podczas gdy ust. 12 mówi o wynagrodzeniu, co oznacza wynagrodzenie brutto.

Poprawka nr 18 zmierza do uchylenia przepisu art. 2 pkt 6 lit. d, który z dniem 1 stycznia 2021 r. został już dodany przez art. 9 pkt 1 ustawy z dnia 27 listopada 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia w okresie ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii kadr medycznych.

Poprawki nr 19 i 20 mają charakter redakcyjny.

Poprawką nr 21 Senat utrzymał w mocy akty wykonawcze wydane na podstawie przepisu upoważniającego zmienianego niniejszą nowelą. Istniało niebezpieczeństwo, że rozporządzenie Rady Ministrów oparte o delegacje ustawowe zawarte w ustawie z dnia

2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, zostałyby uchylone wraz z wejściem procedowanej przez Senat ustawy. Zgodnie bowiem z Zasadami techniki prawodawczej, w przypadku zmiany treści przepisu upoważniającego do wydania aktu wykonawczego przyjmuje się, że akt taki traci moc obowiązującą.

Poprawką nr 22 Senat zmodyfikował przepis o wejściu ustawy w życie, ponieważ szereg rozwiązań nią wprowadzanych, w szczególności dotyczących szczepień ochronnych przeciwko COVID-19, powinna wejść w życie z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r. lub wręcz od dnia 27 grudnia 2020 r.

Poprawka nr 23 zmierza do utrzymania ważności uprawnień zawodowych wydawanych na podstawie ustawy – Prawo energetyczne, ponieważ utraciły one moc z dniem 31 grudnia 2020 r.